

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1936-1937	N° 109		Zittingsjaar 1936-1937
	SEANCE du 9 février 1937	VERGADERING van 9 Februari 1937	

PROPOSITION DE LOI

portant généralisation des congés payés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 8 juillet 1936 a proclamé le droit au congé pour les travailleurs. Elle marque ainsi une étape importante dans le perfectionnement de notre législation sociale.

Il s'en faut néanmoins de beaucoup que cette loi réponde aux desiderata des masses laborieuses. En effet, son champ d'application est restreint à un nombre limité d'entreprises.

Le congé payé de 6 jours qui apparaissait comme devant être un minimum, est devenu en fait un maximum. Et les ouvriers ayant moins d'un an de service en sont privés. Les vieux serviteurs ne jouissent d'aucun avantage spécial.

Il y a donc lieu de combler ces lacunes essentielles.

D'autre part, la proposition règle différents points moins importants.

Il a paru à ses auteurs que le système le plus pratique pour faire bénéficier des congés payés tous les travailleurs, était l'institution d'une caisse nationale qui percevrait les cotisations patronales quelle que soit la durée des services prestés par les travailleurs.

Une caisse unique a paru préférable à des caisses multiples, dont la coexistence ne pourrait que compliquer la besogne des patrons. Cette caisse pourrait être utilement gérée par la Caisse Générale d'Épargne et de Retraite, puisqu'il s'agit en l'occurrence de l'épargne à court terme et dans un but déterminé du sursalaire dont le paiement est imposé au patron.

Le statut de cette caisse sera établi par arrêté royal.

Champ d'application de la loi.

Plutôt que de définir toutes les catégories de travailleurs auxquelles la nouvelle loi doit s'appliquer, il a paru préférable de renvoyer à celle des lois sociales dont le champ

WETSVOORSTEL

tot veralgemeening van het stelsel der betaalde verlofdagen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Bij de wet van 8 Juli 1936, werd het recht op verlof ten gunste der arbeiders uitgevaardigd. Hierdoor werd een belangrijke stap gedaan op gebied van de volmaking onzer sociale wetgeving.

Er hoeft nochtans nog veel gedaan opdat deze wet zou beantwoorden aan den wensch der werkende klassen. De toepassing er van is inderdaad beperkt tot een klein aantal ondernemingen.

Het betaald verlof van 6 dagen, hetwelk leek een minimum te moeten zijn, is in feite een maximum-termijn geworden. En de werklieden met minder dan één jaar dienst zijn er van beroofd. De oude dienaars genieten geen enkel voordeel.

Essentieele leemten dienen dus aangevuld.

Anderzijds, worden door het voorstel verschillende punten van min belangrijken aard geregeld.

De stellers er van zijn van oordeel, dat het meest praktische stelsel om aan alle werkers betaaldé verlofdagen te verleenen zou bestaan in de inrichting van een nationale kas die de bijdragen der werkgevers zou innen, welke ook de duur zij der door de arbeiders bewezen diensten.

Een eenige kas leek verkiesbaar boven een groot aantal kassen, waarvan het gelijktijdig bestaan slechts het werk der patroons zou bemoeilijken. Deze kas zou met nut onder het beheer kunnen worden gesteld van de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas, daar het — in onderhavig geval — spaarverrichtingen op korten termijn gekdt, met het bepaald doel van een toeslag op 't salaris samen te stellen, waarvan de betaling aan den werkgever is opgelegd.

Het statuut van deze kas zal bij Koninklijk besluit worden opgemaakt.

Gebied van toepassing der wet.

In stede van de reeksen arbeiders op te sommen, waarop de wet van toepassing zal zijn, is het verkieslijker gebleken te verwijzen naar de sociale wetten welke een ruimer gebied

d'application est le plus vaste. Nous avons cité la loi sur les allocations familiales dont bénéficient tous ceux qui sont engagés dans les liens d'un contrat de travail, d'un contrat d'emploi ou de tout autre louage de services, soit dans des entreprises industrielles, commerciales, agricoles ou chez des particuliers.

Bénéficient également de la loi sur les allocations familiales, les gérants de succursales, représentants de commerce, commis-voyageurs, agents d'assurances, etc. (arrêté royal n° 20 du 30 mars 1936).

La loi du 4 août 1930 excluant cependant les domestiques et gens de maison, une mention spéciale de ces travailleurs était nécessaire.

Cotisations patronales.

Le coût des congés payés a généralement été évalué à 2 p. c. de la rémunération des travailleurs qui en bénéficient.

La proposition ne détermine pas le montant exact de la cotisation patronale pour les diverses catégories de travailleurs. Elle se borne à spécifier que la cotisation est proportionnelle : d'une part, à la rémunération; d'autre part, à la durée des services chez un même patron. Il appartiendra à un arrêté royal de déterminer en chiffres ronds le taux des cotisations pour les ouvriers payés au mois, à la semaine, à la journée, ainsi que pour ceux rémunérés à la tâche.

Le patron devra verser sa cotisation en cas de maladie, d'accidents, d'absence régulière du travailleur, ainsi qu'en cas de force majeure. La proposition, sur ce point, ne fait que reproduire les dispositions de l'arrêté royal du 14 août 1936, article 1er. Les auteurs ont cependant ajouté pour les patrons l'obligation de cotiser en cas de rappel du travailleur sous les drapeaux ou en cas de grève provoquée par les patrons ou lock-out.

Perception des cotisations.

Les auteurs de la proposition envisagent la création d'une carte de congé, sur laquelle le patron apposerait régulièrement des timbres de la valeur prévue par l'arrêté royal.

Le système serait donc analogue à celui prescrit par l'arrêté royal du 5 décembre 1936 relatif aux congés payés des ouvriers diamantaires.

Privilege en cas de faillite.

La loi du 8 juillet 1936 avait omis de sauvegarder les droits des travailleurs, en cas de faillite du patron. La proposition actuelle répare cette omission.

La proposition prévoit en outre que la caisse nationale des vacances pourra assigner directement le patron en paiement des cotisations en retard.

van toepassing bezitten. Wij hebben de wet op de kindertoeslagen aangehaakt, waarvan al degenen genieten die een verbintenis hebben aangegaan onder vorm van arbeidscontract, dienstcontract of hetzij welke andere verhuring van diensten bij nijverheids-, handels of landbouwondernemingen of bij particulieren.

Genieten ook van de voordeelen der wet op de kindertoeslagen, de zaakvoerders van bijhuizen, de handelsvertegenwoordigers, de handelsreizigers, de verzekeringsagenten, enz. (Koninklijk besluit n° 20 van 30 Maart 1936).

Daar de dienstboden en huisbedienden buiten het raam der wet van 4 Augustus 1930 zijn gevallen, was een bijzondere bepaling voor die werkers noodig.

Bijdragen der werkgevers.

De kosten der betaalde verlofdagen worden in 't algemeen geraamd op 2 t. h. van de bezoldiging der arbeiders die er het genot van hebben.

In het voorstel wordt het juist bedrag van de bijdrage der werkgevers niet bepaald voor de verschillende reeksen arbeiders. Alleen wordt er in bepaald dat de bijdrage eenzijdig evenredig is met de bezoldiging, en anderzijds met den duur der diensten bij een zelfden werkgever. Een Koninklijk besluit zal, in ronde cijfers, het bedrag der bijdragen moeten kenbaar maken voor de per maand, per week of per dag betaalde werklieden, alsook voor degenen die per stukwerk worden betaald.

De bijdrage zal door den werkgever moeten worden gestort in geval van ziekte, ongeval, regelmatige afwezigheid van den arbeider, alsook in gevallen van overmacht. Nopens dit punt, werden in het voorstel de bepalingen van het Koninklijk besluit van 14 Augustus 1936, artikel 1, overgenomen. De stellers hebben nochtans voor de werkgevers de verplichting bijgevoegd, bijdragen te storten in geval van wederoproeping van den arbeider onder de wapens, en in geval van werkstaking veroorzaakt door de werkgevers of van lock-out.

Inning der bijdragen.

Door de indieners van het voorstel, wordt de invoering voorzien van eene verlofkaart waarop de werkgever regelmatig zegels zou aanbrengen voor het bedrag voorzien in het Koninklijk besluit.

Het stelsel zou dus gelijkaardig zijn aan dit voorgeschreven bij Koninklijk besluit van 5 December 1936 betreffende de betaalde verlofdagen der diamantbewerders.

Voorrecht in geval van faillissement.

De vrijwaring van de rechten der arbeiders werd in de wet van 8 Juli 1936 niet voorzien, in geval van faillissement van den werkgever. Die vergetelheid wordt door het huidige voorstel hersteld.

Daarenboven, wordt in het voorstel voorzien dat de nationale kas voor de verloven den werkgever rechtsreeks mag dagvaarden voor de betaling der achterstallige bijdragen.

Droit au congé.

La loi actuelle n'assure un congé qu'aux travailleurs ayant un an de présence au sein d'une entreprise.

La proposition, par contre, assure à tout travailleur ayant effectué de 25 à 50 journées de travail au cours d'une année, le droit à un jour de congé payé et un jour supplémentaire, selon le barème prévu à l'article 9 de la proposition et assurant un maximum de 6 jours pour 251 journées de travail et plus.

Toutefois, pour les ouvriers ayant de nombreuses années de service, le nombre de journées de congé est augmenté, de telle sorte qu'un ouvrier ayant plus de 20 ans de service au sein de la même entreprise, aura droit à 18 jours de congé. Le patron devra en ce cas verser pour l'ouvrier en question une cotisation plus élevée que la cotisation ordinaire.

Nous sommes convaincus que ce léger supplément de charges en faveur de vieux serviteurs, sera accepté sans difficultés.

Les jeunes travailleurs.

Les jeunes ouvriers, employés ou domestiques ont besoin de vacances plus longues que les adultes. Les jeunes gens faisant des études moyennes et supérieures bénéficient de deux mois de vacances. Dans ces conditions, 12 jours de congé payé n'apparaissent pas exagérés pour les jeunes ouvriers et employés de moins de 18 ans.

S'agissant ici d'une mesure prise dans l'intérêt de la collectivité, il serait injuste de doubler la cotisation des patrons qui emploient des jeunes gens. Leur imposer cette charge, les inciterait à prendre plutôt un ouvrier de 19 ans qu'un jeune homme de 17 ans et demi. Les jours de congé supplémentaires seront donc à charge de la caisse nationale qui recevra à cet effet un subside de l'Etat.

Pour le surplus, la proposition reproduit les dispositions de la loi actuelle.

Recht op verlof.

Door de huidige wetgeving, wordt slechts verlof toegezegd aan de arbeiders die sedert één jaar gehecht zijn aan een onderneming.

Door het voorstel, daarentegen, wordt aan elken arbeider die, binnen één jaar, werkelijk 25 tot 50 arbeidsdagen heeft geleverd, het recht op één betaalden verlofdag verzekerd, en een bijkomenden dag, volgens het barema voorzien bij artikel 9 van het voorstel waarbij een maximum van 6 dagen wordt verzekerd voor 251 of meer werkdagen.

Nochtans wordt voor de werklieden met talrijke jaren dienst het aantal verlofdagen vermeerderd derwijze, dat een werkman met meer dan 20 jaren dienst in den schoot eener zelfde onderneming, recht zal hebben op 18 dagen verlof. In zulk geval, zal de werkgever voor den betrokken werkman een hoogere bijdrage moeten storten dan de gewone.

Wij zijn overtuigd dat die kleine bijkomende last ten gunste van oude dienaars zonder bezwaren zal worden aanvaard.

De jonge arbeiders.

De jonge werklieden, bedienden of dienstboden hebben langere verloftermijnen noodig dan de volwassenen. De jonge lieden die middelbare of hogere studiën doen, genieten twee maanden verlof. Onder die voorwaarden, lijkt het niet overdreven 12 betaalde verlofdagen te voorzien voor de jonge werklieden en bedienden beneden 18 jaar.

Daar het hier een maatregel geldt, die getroffen wordt in het belang der gemeenschap, zou het onredelijk zijn de bijdrage te verdubbelen van de patroons die jongelingen tewerk stellen. Door hen dien last op te leggen, zou men ze aansporen eerder een werkman van 19 jaar aan te werven dan een jongeling van 17 1/2 jaar. De bijkomende verlofdagen zullen dus ten laste vallen van de nationale kas die, te dien einde, een toelage van den Staat zal ontvangen.

Voor het overige, worden in het voorstel de bepalingen van de huidige wet overgenomen.

A. GAILLY.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

Est assujetti à la présente loi quiconque, aux termes de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales, modifiée par l'arrêté n° 290 du 30 mars 1936, occupe au travail une ou plusieurs personnes, sans distinction de travail ni de sexe.

Est également assujetti à la présente loi, quiconque a à son service un ou des domestiques ou gens de maison.

ART. 2.

Bénéficie de la présente loi, quiconque est occupé au travail aux termes de la loi du 4 août 1930 portant généralisation des allocations familiales, modifiée par l'arrêté royal n° 290 du 30 mars 1936.

Bénéficient également de la présente loi, les domestiques et les gens de maison.

ART. 3.

Il est constitué une Caisse nationale des vacances jouissant de la personnalité civile, gérée par la Caisse générale d'Épargne et de Retraite. Le statut de cette caisse est arrêté par le Roi.

ART. 4.

Le montant de la cotisation patronale est fixé par le Roi :

- a) sur la base de 2 p. c. de la rémunération pour les travailleurs qui sont demeurés au service du même employeur pendant moins de cinq ans;
- b) sur la base de 3 p. c. de la rémunération pour les travailleurs ayant de 5 à 10 ans de service;
- c) sur la base de 4 p. c. de la rémunération pour les travailleurs ayant de 10 à 15 ans de service;
- d) sur la base de 5 p. c. de la rémunération pour les travailleurs ayant de 15 à 20 ans de service;
- e) sur la base de 6 p. c. de la rémunération pour les travailleurs ayant de 20 à 25 ans de service.

ART. 5.

La cotisation patronale est due pour tout travailleur occupé au service de l'employeur.

Est réputé au service de l'employeur, le travailleur absent :

- 1° pour cause de maladie ou d'accident;
- 2° en vertu d'une autorisation régulière et préalable de l'employeur;
- 3° par force majeure ou pour une cause indépendante de sa volonté et qui l'a mis dans l'impossibilité de solliciter cette autorisation préalable;

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Is aan deze wet onderworpen, alwie — naar luid van de wet van 4 Augustus 1930 tot veralgemeening van de kindertoelagen, gewijzigd bij Koninklijk besluit n° 290 van 30 Maart 1936 — een of meer personen aan den arbeid bezigt, onaan gezien den aard van den arbeid noch de kunne.

Is insgelijks aan deze wet onderworpen, alwie een of meer diensthoden of huisbedienden in zijn dienst heeft.

ART. 2.

Kan de voordeelen van deze wet genieten, alwie aan den arbeid is gebezigt, naar luid van de wet van 4 Augustus 1930 tot veralgemeening van de kindertoelagen, gewijzigd bij Koninklijk besluit n° 290 van 30 Maart 1936.

Genieten insgelijks de voordeelen van deze wet, de diensthoden en de huisbedienden.

ART. 3.

Er wordt een Nationaal Verloffonds tot stand gebracht, dat rechtspersoonlijkheid geniet en beheerd wordt door de Algemeene Spaar- en Lijfrentekas. Het statuut van dit Fonds wordt door den Koning vastgesteld.

ART. 4.

Het beloop van de werkgeversbijdrage wordt door den Koning bepaald :

- a) op den grondslag van 2 t. h. van de bezoldiging, voor de arbeiders die, gedurende ten minste vijf jaar, in dienst van denzelfden werkgever zijn gebleven;
- b) op den grondslag van 3 t. h. van de bezoldiging, voor de arbeiders die 5 tot 10 jaren dienst hebben;
- c) op den grondslag van 4 t. h. van de bezoldiging, voor de arbeiders die 10 tot 15 jaren dienst hebben;
- d) op den grondslag van 5 t. h. van de bezoldiging, voor de arbeiders die 15 tot 20 jaren dienst hebben;
- e) op den grondslag van 6 t. h. van de bezoldiging, voor de arbeiders die 20 tot 25 jaren dienst hebben.

ART. 5.

De werkgeversbijdrage is verschuldigd voor ieder in den dienst van den werkgever gebezigten arbeider.

Wordt geacht te zijn in den dienst van den werkgever, de arbeider die afwezig is :

- 1° wegens ziekte of ongeval;
- 2° krachtens een regelmatige en voorafgaande toelating van den werkgever;
- 3° uit oorzaak van overmacht of om een van zijn wil onafhankelijke oorzaak waardoor hij in de onmogelijkheid werd gesteld die voorafgaande toelating aan te vragen;

4° en cas de grève ou de lock-out, lorsqu'il bénéficie des articles 15 et 17 de l'arrêté royal du 25 novembre 1929 relatif aux comités officiels de conciliation;

5° pour cause de rappel sous les armes.

ART. 6.

La perception des cotisations et leur transfert à la Caisse nationale des vacances sont réglés par le Roi.

ART. 7.

Le paiement de la cotisation patronale est garanti par un privilège qui prend rang immédiatement après le n° 4ter de l'article 19 de la loi du 16 décembre 1851 sur les (et sous le n° 4^{quater}) privilèges et hypothèques.

ART. 8.

Le paiement de la cotisation patronale peut être poursuivi à la demande du travailleur ou de la Caisse nationale de vacances.

ART. 9.

Le travailleur qui a travaillé au cours de l'année :

de 25 à 50 jours jouira d'un congé de	1 jour
de 51 à 100 jours	2 jours
de 101 à 150 jours	3 jours
de 151 à 200 jours	4 jours
de 201 à 250 jours	5 jours
251 jours et plus	6 jours

Le travailleur aura droit à :

1° 3 jours de congé supplémentaires s'il a plus de 5 ans de présence;

2° 6 jours de congé supplémentaires s'il a plus de 10 ans de présence;

3° 9 jours de congé supplémentaires s'il a plus de 15 ans de présence;

4° 12 jours de congé supplémentaires s'il a plus de 20 ans de présence.

ART. 10.

En se conformant aux conditions prescrites par le Roi, le travailleur âgé de moins de 18 ans a droit à un nombre de jours de congé double de celui indiqué à l'article 9.

ART. 11.

Le droit au congé est acquis au travailleur nonobstant toute convention contraire.

4° in geval van werkstaking of lock-out, wanneer op hem toepasselijk zijn de artikelen 15 en 17 van het Koninklijk besluit van 25 November 1929 betreffende de officieele verzoeningscomités;

5° wegens oproeping onder de wapens.

ART. 6.

De inning van de bijdragen en het overmaken van dezelfde aan het Nationaal Verloffonds worden door den Koning geregeld.

ART. 7.

De betaling van de werkgeversbijdrage wordt gewaarborgd door een voorrecht dat rang neemt onmiddellijk na n° 4ter van artikel 19 der wet van 16 December 1851 (en onder n° 4^{quater}) op de voorrechten en hypotheeken.

ART. 8.

De betaling van de werkgeversbijdrage kan worden vervolgd op de aanvraag van den arbeider of van het Nationaal Verloffonds.

ART. 9.

De arbeider die, in den loop van het jaar, heeft gearbeid :

Van 25 tot 50 dagen, heeft recht op	1 dag
Van 51 tot 100 dagen	2 dagen
Van 101 tot 150 dagen	3 dagen
Van 151 tot 200 dagen	4 dagen
Van 201 tot 250 dagen	5 dagen
251 dagen en meer	6 dagen

De arbeider heeft recht op :

1° 3 dagen bijkomend verlof, indien hij meer dan 5 jaar aanwezigheid tellt;

2° 6 dagen bijkomend verlof, indien hij meer dan 10 jaar aanwezigheid tellt;

3° 9 dagen bijkomend verlof, indien hij meer dan 15 jaar aanwezigheid tellt;

4° 12 dagen bijkomend verlof, indien hij meer dan 20 jaar aanwezigheid tellt.

ART. 10.

Wanneer de arbeider van minder dan 18 jaar oud aan de door den Koning voorgeschreven vereischten beantwoordt, heeft hij recht op het dubbel aantal verlofdagen als bij artikel 9 is aangeduid.

ART. 11.

Het recht op verlof bekomt de arbeider, niettegenstaande elke strijdige overeenkomst.

ART. 12.

La Caisse nationale des vacances versera au travailleur en congé le total des cotisations versées par son ou ses employeurs.

ART. 13.

La Caisse nationale de vacances versera en outre au travailleur âgé de moins de 18 ans une allocation égale à celle à laquelle il a droit en vertu de l'article 12.

ART. 14.

La Caisse Nationale des vacances remet valablement au mineur son pécule de vacances, sauf opposition lui notifiée par le père ou le tuteur.

ART. 15.

Si l'intérêt du mineur l'exige, le juge de paix peut, soit d'office, soit sur simple réquisition d'un membre de la famille, et après avoir entendu le père et les autres intéressés, autoriser le mineur à encaisser son pécule de vacances ou lui désigner un tuteur *ad hoc*, toujours révocable, chargé de disposer de cette rémunération pour les besoins de son pupille.

ART. 16.

Sous quelque régime qu'elle soit mariée, la femme peut, sans le concours et à l'exclusion de son mari, toucher son pécule de vacances.

ART. 17.

La date du congé est fixée annuellement de commun accord entre le patron et le travailleur.

Toutefois, si le patron désire accorder un congé collectif à son personnel, la date du congé sera, à défaut d'accord direct entre les parties, établie par le patron d'accord avec le ou les groupements auxquels est rattachée la majorité de son personnel.

Sans préjudice aux régimes spéciaux qui pourront intervenir pour les branches industrielles ou commerciales dans lesquelles le travail présente un caractère saisonnier, le congé ne peut être fixé avant le 1er avril ou après le 31 septembre de chaque année qu'à la demande des travailleurs intéressés.

Cependant, lorsqu'il s'agit de chefs de famille, le congé sera octroyé de préférence pendant les périodes de vacances scolaires.

En cas de désaccord sur la date du congé, le différend sera porté devant le président du conseil de prud'hommes du ressort de l'établissement ou, à son défaut, devant le

ART. 12.

Het Nationaal Verloffonds zal aan den met verlof zijnden arbeider de algeheelheid storten van de door zijn werkgever(s) gestorte bijdragen.

ART. 13.

Het Nationaal Verloffonds zal, bovendien, aan den arbeider van minder dan 18 jaar oud een toeslag storten gelijk aan dien waarop hij recht heeft krachtens artikel 12.

ART. 14.

Het Nationaal Verloffonds overhandigt op geldige wijze aan den minderjarige zijn verlofpenningen, behoudens verzet aan het Fonds door den vader of den voogd beteekend.

ART. 15.

Zoo het belang van den minderjarige dit vereischt, kan de vrederechter, hetzij ambtshalve, hetzij op eenvoudige vordering vanwege een lid van de familie, en na den vader en de andere betrokkenen te hebben gehoord, den minderjarige machtigen zijn verlofpenningen op te strijken of hem een steeds herroepbaren voogd *ad hoc* benoemen, gelast om, voor de noodwendigheden van zijn pleegkind, over die vergelding te beschikken.

ART. 16.

Om 't even onder welk beheer zij gehuwd zij, kan de vrouw, zonder de medewerking en bij uitsluiting van haar man, haar verlofpenningen opstrijken.

ART. 17.

De datum van het verlof wordt, jaarlijks, in gemeen overleg tusschen den werkgever en den arbeider, vastgesteld.

Indien, echter, de werkgever een gemeenschappelijk verlof aan zijn personeel wenscht te verleen, zal de datum van het verlof, bij gebrek aan rechtstreeksche overeenstemming tusschen de partijen, door den werkgever worden vastgesteld, in overeenstemming met de groepeerings(en) waarbij de meerderheid van zijn personeel is aangesloten.

Onverminderd de bijzondere regelingen die mochten tusschenkomen voor de nijverheids- of handelstakken in de welke de arbeid den aard van seizoenarbeid vertoont, mag het verlof niet worden vastgesteld vóór 1 April of na 31 September van ieder jaar, tenzij op aanzoek van de betrokken arbeiders zelf.

Nochtans, wanneer het gezinshoofden betreft, zal het verlof bij voorkeur worden verleend gedurende de schoolvacanties.

In geval men het niet eens is over den datum van het verlof, zal het geschil worden gebracht vóór de voorzitter van den werkrechtensraad van het gebied der inrichting of,

juge de paix, sans frais et sans appel. Les parties sont convoquées par le greffier.

ART. 18.

Ne peuvent être imputés sur les jours de congé annuel payé :

- 1° les jours fériés légaux;
- 2° les interruptions de travail dues à l'une des causes visées à l'article 5.

ART. 19.

Toute personne prenant un congé payé et qui entreprendrait à cette occasion un travail rétribué pendant la durée de ce congé, sera privée du pécule.

ART. 20.

Des fonctionnaires désignés par le Gouvernement surveilleront l'exécution de la présente loi et des arrêtés pris en vertu de celle-ci, sans préjudice aux devoirs qui incombent aux officiers de police judiciaire.

Leurs attributions sont déterminées par arrêté royal.

ART. 21.

Les personnes désignées en vertu de l'article précédent ont la libre entrée des établissements visés à l'article 1er et de ceux auxquels s'appliquent les arrêtés pris en exécution du second alinéa de l'article 4.

Les chefs d'entreprise, patrons, directeurs, gérants, préposés et travailleurs sont tenus de leur fournir les renseignements qu'ils demandent pour s'assurer de l'observation de la loi.

En cas d'infraction, ces fonctionnaires dressent des procès-verbaux qui font foi jusqu'à preuve du contraire.

Une copie du procès-verbal sera, dans les quarante-huit heures, adressée au contrevenant, à peine de nullité.

ART. 22.

Les chefs d'entreprise, patrons, directeurs, gérants ou préposés qui n'auront pas accordé aux travailleurs les congés auxquels ils ont droit en vertu des dispositions de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de celle-ci, ou qui auront omis de payer les cotisations prescrites, seront punis d'une amende de 100 à 300 francs ou d'un emprisonnement de huit jours à un mois.

L'amende sera appliquée autant de fois qu'il y aura eu de travailleurs qui n'auront pas obtenu le congé auquel ils ont droit ou dont la cotisation n'aura pas été payée, sans que, toutefois, la somme des amendes puisse excéder 2,000 francs.

zoo aldaar geen werkrechtensraad bestaat, vóór den vrede-rechter, dit zonder kosten en zonder beroep. De partijen worden door den griffier opgeroepen.

ART. 18.

Mogen op de jaarlijksche betaalde verlofdagen niet worden in mindering gebracht :

- 1° de wettelijke feestdagen;
- 2° de onderbrekingen van den arbeid te wijten aan een der onder artikel 5 bedoelde oorzaken.

ART. 19.

Alwie een betaald verlof neemt en, bij die gelegenheid, gedurende dit verlof, een bezoldigd werk mocht aannemen, zal van de verlofpenningen beroofd worden.

ART. 20.

Door de Regeering aangewezen ambtenaren waken over de uitvoering van deze wet en van de krachtens deze wet genomen besluiten, onverminderd de plichten die aan de officieren van gerechtelijke politie zijn opgelegd.

Hun bevoegdheid wordt bij Koninklijk besluit bepaald.

ART. 21.

De krachtens voorgaand artikel aangewezen personen hebben vrijen toegang tot de inrichtingen bedoeld onder artikel 1 en tot deze waarop de ter uitvoering van artikel 4, 2° lkl, getroffen besluiten van toepassing zijn.

De bedrijfshoofden, werkgevers, directeurs, zaakvoerders, aangestelden en arbeiders zijn gehouden hun de inlichtingen te verstrekken die zij vragen om zich te vergewissen of de wet wordt nageleefd.

In geval van overtreding, maken deze ambtenaren processen-verbaal op, welke rechtsgeldig zijn, behoudens tegenbewijs.

Een afschrift van het proces-verbaal dient, op straf van nietigheid, binnen acht en veertig uren aan den overtreder te worden gezonden.

ART. 22.

De bedrijfshoofden, werkgevers, directeurs, zaakvoerders of aangestelden die aan de arbeiders de verlofdagen, waarop zij krachtens de bepalingen van deze wet en van de ter uitvoering daarvan genomen besluiten recht hebben, niet zullen hebben toegestaan of die zullen verwaarloosd hebben de daaraan verbonden bezoldiging te betalen, worden met een geldboete van 100 tot 300 frank of met een gevangenisstraf van acht dagen tot een maand gestraft.

De boete wordt zoo dikwijls toegepast als er arbeiders zijn, die het verlof waarop zij recht hebben, niet hebben bekomen of die hun verlof hebben genomen doch de daaraan verbonden bezoldiging niet hebben ontvangen, zonder dat nochtans de straffen 2,000 frank mogen overschrijden.

ART. 23.

Les chefs d'entreprise, patrons, directeurs, gérants ou leurs préposés qui auront mis obstacle à la surveillance organisée en vertu de la présente loi, seront punis d'une amende de 26 à 100 francs, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application des peines édictées par les articles 269 à 274 du Code pénal.

ART. 24.

En cas de récidive, dans les cinq ans qui suivent une condamnation encourue en vertu de la présente loi, les peines établies par les deux articles précédents pourront être portées au double.

ART. 25.

Les chefs d'entreprise sont civilement responsables du paiement des amendes prononcées à charge de leurs directeurs, gérants ou préposés à la surveillance ou à la direction.

ART. 26.

Par dérogation à l'article 100 du Code pénal, le chapitre VII et l'article 85 du livre Ier de ce Code seront applicables aux infractions prévues par la présente loi.

ART. 27.

L'action publique résultant d'une infraction aux dispositions de la présente loi ou des arrêtés pris en vertu de celle-ci sera prescrite après un an révolu, à compter du jour où l'infraction a été commise.

ART. 23.

De bedrijfshoofden, werkgevers, directeurs, zaakvoerders of hun aangestelden, die het krachtens deze wet georganiseerd toezicht belemmeren, worden met een geldboete van 26 tot 100 frank gestraft, onverminderd de mogelijke toepassing van de straffen vermeld bij de artikelen 269 tot 274 van het Strafwetboek.

ART. 24.

Bij herhaling binnen vijf jaar volgend op de krachtens deze wet opgelopen veroordeelingen, mogen de bij de twee voorgaande artikelen voorziene straffen worden verdubbeld.

ART. 25.

De bedrijfshoofden zijn burgerlijk aansprakelijk voor het betalen van de geldboeten, ten laste van hun directeurs, zaakvoerders of met toezicht of bestuur belaste aangestelden uitgesproken.

ART. 26.

In afwijking van artikel 100 van het Strafwetboek, zijn hoofdstuk VII en artikel 85 van het eerste boek van dit Wetboek op de bij deze wet voorziene overtredingen van toepassing.

ART. 27.

De publieke vordering op grond van een overtreding van de bepalingen dezer wet of van besluiten krachtens deze genomen, verjaart na één vol jaar, met ingang van den dag waarop de overtreding werd gepleegd.

A. GAILLY,
J. VAN SANTVOORT,
Max Buset,
Emile Brunet,
A. VAN ACKER.

Session 1936-1937.	I		Zittingsjaar 1936-1937.
Proposition, N° 109.	Séance du 23 mars 1937.	Vergadering van 23 Maart 1937.	Voorstel, Nr 109.

PROPOSITION DE LOI portant généralisation des congés payés.

AMENDEMENTS présentés par M. GLINEUR.

ART. 5.

Alinéa 4, SUPPRIMER : "lorsqu'il bénéficie des articles 15 et 17 de l'arrêté royal du 25 novembre 1929 relatif aux comités officiels de conciliation" ET NE LAISSER SUBSISTER DANS LE TEXTE QUE : "en cas de grève ou de lock-out."

Alinéa 5, AJOUTER :

"et en cas d'appel au service militaire, l'ouvrier aura droit à six jours de congés payés pour trois mois de congés dans une entreprise quelconque, tant au cours de l'année de l'entrée à l'armée que pendant l'année où il terminera ses obligations de service."

ART. 9.

LA DEUXIEME PARTIE DE L'ARTICLE 9 EST SUPPRIMÉE ET REMPLACÉE COMME SUIT :

"Le travailleur aura droit à :

1 jour de congé supplémentaire après 2 années de travail;
2 jours de congé supplémentaires après 4 années de travail;

3	"	"	"	"	"	6	"
4	"	"	"	"	"	8	"
5	"	"	"	"	"	10	"
6	"	"	"	"	"	12	"
7	"	"	"	"	"	14	"
8	"	"	"	"	"	16	"
9	"	"	"	"	"	18	"
10	"	"	"	"	"	20	"
11	"	"	"	"	"	22	"
12	"	"	"	"	"	24	"

WETSVOORSTEL tot veralgemeening van het stelsel der betaalde verlofdagen.

AMENDEMENTEN ingediend door den heer GLINEUR.

ART. 5.

In alinea 4, SCHRAPPEN DE WOORDEN : "wanneer op hem toepasselijk zijn de artikelen 15 en 17 van het Koninklijk besluit van 25 November 1929 betreffende de officieele verzoeningscomités" EN SLECHTS IN DEN TEKST LATEN VOORTBESTAAN : "in geval van werkstaking of lock-out."

Aan alinea 5 TOEVOEGEN :

"en in geval van binnenroeping voor den militairen dienst, zal de werkmán recht hebben op zes betaalde verlofdagen voor drie maanden verlof in om 't even welke onderneming, zoolwel in den loop van het jaar van in diensttreding bij het leger, als gedurende het jaar waarin hij zijn dienstverplichtingen eindigt."

ART. 9.

HET TWEDE GEDEELTE VAN ARTIKEL 9 WORDT GESCHRAPT EN VERVANGEN ALS VOLGT :

"De arbeider zal recht hebben op :

1 dag bijkomend verlof na 2 jaar arbeid;
2 dagen bijkomend verlof na 4 jaar arbeid;

3	"	"	"	"	6	"	"
4	"	"	"	"	8	"	"
5	"	"	"	"	10	"	"
6	"	"	"	"	12	"	"
7	"	"	"	"	14	"	"
8	"	"	"	"	16	"	"
9	"	"	"	"	18	"	"
10	"	"	"	"	20	"	"
11	"	"	"	"	22	"	"
12	"	"	"	"	24	"	"

H. GLINEUR.